

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vniuers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

18. De ijs, quæ pertinent ad quoslibet Religiosos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

us alteri Religioni obsequium præstet, videlicet, ut concionetur semel, vel ut disputet, vel doceat, excommunicatione afficiatur. Quidam negant, quoniam is iusta de causa id facit: ac proinde habitum non videtur temerè dimittere. Alijs verò probabilius oppositum apparet, eo quòd etiam temerè dimittat, qui solum id facit, ut alienis Religiosis inferuiat. Certè si id Charitatis lex requirat, ac postulet; nempe, ut alterius Religionis necessitatem subleuet, non est Ecclesiastica poenæ reus iudicandus: sicut etiam si habitum quis deponeret, ut alterum è mortis periculo liberaret, à latronum, & hostium infidijs eriperet, & id commodè, nisi habitu dimisso, præstare non posset. At verò si grauis necessitas, & causa non subfit, excommunicationem contrahit, qui dimittit habitum, ut alijs inferuiat.

Decimoquinto queritur, An Monachus, qui intra Monasterij, vel Cœnobij claustra temerè habitum dimittit in excommunicationem incidat? Angelus loco supra citato, negat, eo quòd putat hanc iuris poenam non contrahi, nisi Religiosus habitum extra Cœnobium dimittat: nam in cap. *De periculosa*, dicitur: *qui in scholis, vel alibi, satis esset, inquit Angelus, si diceretur, qui alicubi, vel quouis alio loco dimittit. Et quoniam in eo etiam capite, causa redditur, ut periculosa euagandi occasio Religiosis præcidatur. Sed verius est, quòd Syluester, Rosella, & Nauarrus locis prædictis, senserunt, eum etiam prædictæ iuris poenæ subijci; præsertim cum in Monasterio habitu exitus laicorum oculis patet, aut se illis obijcit.*

Decimosexto queritur, An Religiosus Apostata in Abbatem, aut Præpositum eligi iure queat, postquam ad meliorem vitæ frugem, & Religionem reuersus est à crimine, & poena iuris absolutus, & bonæ opinionis, ac famæ Archidiaconum quidam sequiri negat. Alijs verò oppositum probabilius videtur, eo quòd nullo iure impeditur, quo minus eligi possit.

Caput XVIII.

De his, quæ pertinent ad quoslibet Religiosos ex Concilio Tridentini decretis.

Precepto Sancti Concilij Tridentini Sess. 25. de regularib. c. 22. constitutum est, ut omnes, & singuli Canones, qui de Regularibus præscribuntur, in omnibus Monasterijs, Cœnobijs, Collegijs, & Conuentibus, quorumcumque Monachorum, & Regularium, quamprimum executioni mandentur: ideo breui complectar quicquid in sacris eiusdem Concilij decretis, & Canonibus ad Monachos, Religiosos, & Moniales spectat.

Quod igitur ad Religiosos pertinet, in primis Sess. 4. in Decreto de vsu, & editione sacrorum librorum, sic habetur: *Non liceat Fratribus imprimere, seu imprimi facere libros de rebus sacris, sine approbatione Ordinarij, & licentia suorum Superiorum.*

Secundo, in Sess. 5. cap. 1. De reformatione in Conuentibus, in quibus studia literarum commodè vigere possint, sacra Scriptura lectio habeatur, quæ lectio à Capitulis generalibus, vel prouincialibus assignetur dignioribus lectoribus.

Tertio, in Sess. 5. De reformat. cap. 2. & Sess. 23.

c. 4. Regulares cuiuscunque Ordinis, sine licentia Superiorum Ordinis, & benedictione Ordinarij, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare incipere non possunt: in alijs autem Ecclesijs, vltra licentiam Superiorum, etiam Episcopi licentiam habere tenentur, & in illis contradicente Episcopo prædicare non presumant.

Quarto, in Sess. 5. De reformat. cap. 2. Si aliquis Prædicator (quod absit) errores, aut scandala disseminauerit in populis, etiam si in Monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet, Episcopus ei prædicationem interdicit: quòd si haereses prædicauerit, contra eum secundum iuris dispositionem aut loci consuetudinem procedat, etiam si Prædicator ipse generaliter, vel specialiter exemptum se esse prætendat.

Quinto, in Sess. 6. De reformat. ca. 3. & Sess. vlt. De regular. c. 14. Regulares extra Monasterium degentes, etiam sui Ordinis priuilegijs præsertim, ab Ordinarijs loci, si deliquerint, puniri possunt: Et qui intra claustra Monasterij degunt, etiam Episcopo non subiecti, & extra ea notorie deliquerint, ut populo scandalo sint, intra terminum ab Episcopo præfigendum, à suo Superiore seuerè puniuntur, & de poenitione, Episcopum certiores faciat, sin minus à suo Superiore officio priuetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit.

Sexto, in Sess. 7. De reformat. cap. 8. & Sess. 21. De reformat. cap. 8. Locorum Ordinarij, Ecclesias quas, cumque quomodolibet exemptas auctoritate Apostolica singulis annis visitare possint, non autem ipsa Monasteria, quòd autem ad correctionem Fratrum. Sess. 25. De regular. c. 20. Animaduertendum est, nomine Ordinariorum intelligi etiam inferiores Episcopos Ecclesiarum secularium, vel regularium Præfectos, cuiusmodi sunt Abbates, Præpositi, Priores, & alij Religionum Præfecti. Cardin. in Clemen. 1. q. 8. De suppl. neglig. Prælati. Nauarr. consil. 5. de sponsalib. Glossa in cap. Ordinarij, De officio ordin. in verbo, Locorum, in sexto. & cap. *Quamquam*. De vsu. in 6. in verbo, Locum ordinario. Vnde in hoc loco non solum intelliguntur Episcopi, sed etiam Religionum Præfecti, qui suas Ecclesias visitant, vt est in more positum. Nam, vt ait Nauarr. loco citato, plurimum refert, an constitutio, siue canon concedat aliquam facultatem Diocesanis, an Ordinarijs locorum: nam si concedat Diocesanis, eo ipso, solis Episcopis concedere videtur: si Ordinarijs locorum, non solum Episcopis, sed etiam inferioribus Ecclesiarum Præfectis iurisdictionem habentibus concedit.

Septimo, in Sess. 14. De reformat. c. 11. & sess. vlt. De Regularib. cap. 19. Regulares translati de vno Ordine ad alium, sub obedientia sui Superioris perpetuo manent, & nullus cuiuscunque Ordinis Prælati, vigore cuiusvis facultatis aliquem ad habitum, et professionem admittere possit, nisi vt in Ordine ipso, ad quem transferitur sub sui Superioris obedientia in claustro perpetuo maneat, & saltem in translatione, etiam si Canonice Regularium fuerit, ad Beneficia secularia, etiam curata omnino incapax existat. Et nemo illidem Regularis cuiuscunque facultatis vigore transferatur ad laxiorem Religionem: nec item detur licentia cuiquam Regulari occultè deserendi habitum suæ Religionis.

Octauid, in Sess. 22. decreto de obseruandis, & vitandis in celebratione Missæ. Cuius generis mercedum conditiones, passus, & quicquid pro Missis nouis celebrandis datur, atque importuna, & illiberatas eorum exactiones, porum quam possulationes, atque huiusmodi, quæ à Simoniacis habent, vel certe turpi quæsi non longe abijciunt, omnino prohibeantur.

Nono, in eadem Sess. & Decreto. Episcopi in suis diocesis interdicat, ne cui vago, & ignoto Sacerdoti Missæ

fas celebrare liceat. Sic Conciliū: ex quo decreto fit, vt cauti esse debeant Religiosi, ne sine literis dimissorijs a suo Superiore acceptis, vel Clerici secularis, ne sine literis commendatitijs ab Episcopo impetratis se aliō transferant.

Decimò, In eadem Sess. & Decreto: Non patiatur Episcopus priuati in domibus, atq; omnino extra Ecclesiam, & ad diuinā tantum cultū dedicata oratoria ab eisde Ordinaris designanda, & visitada, sanctū sacrificium Missæ à secularibus, aut regularibus quibuscumq; peragi: ac nisi prius qui interfuit decenter composito corporis habitu declarauerint, se mente etiā, ac deuoto cordis affectu, nō solum corpore, adesse.

Vndecimò, Ibidem: Caueatur ne Sacerdotes, alij, quam debitis horis celebrent, nec ritus alios, & alias ceremonias, vel preces in Missarum celebratione adhibeant præter eas, quæ ab Ecclesia approbatae, ac frequentes, & laudabiles vsu receptæ sunt.

Duodecimò, Ibidem: Quaruādam Missarum, & Candelarum certum numerum, qui magis à superstitione cultu, quam à vera Religione inuentus est, Episcopi omnino ab Ecclesia remoueant.

Decimotertio, In Sess. 22. cap. 4. De reformat. Quicunque in Cathedrali, vel Collegiali, Seculari, vel Regulari Ecclesia diuini mactatus officijs, in Subdiaconatus Ordine saltem constitutus non sit, vocē in huiusmodi Ecclesijs in Capitulo non habeat; etiamsi hoc sibi ab alijs liberè fuerit concessum. Sed sciendum est statutis aliquorum Ordinum esse constitutum, vt etiam, qui sacris Ordinibus initiati non sunt, habeant ius suffragij in Coniitijs, siue Cōuentibus, vt in Ordine Minimorum decretum esse fertur. Concilium itaque Tridentinum non prohibet, quo minus suffragij ius habeant in Capitulo Religiosi nondum in sacris Ordinibus constituti: quoniam Concilij decreto, Religiosorum Cœnobias, & Monasteria non cōprehenduntur. Ita declarasse Cardinales Congregationis destinati ad interpretandas Concilij dubitationes perhibentur.

Decimoquarto, In Sess. 14. cap. 2. De reformat. Nullus absque sui proprij Prælati expresso consensu, aut literis dimissorijs ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel priuam Consuram promoveatur: alias ab executione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati vsus fuerit, ipso iure est suspensus.

Decimoquinto, In Sess. 14. cap. 10. De reformat. Abbatibus, & alijs quibuscumque quantumuis exemptis non liceat in posterum intra fines alicuius diocesis consistere, etiamsi nullius diocesis, vel exempti esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, consuram, aut minores Ordines conferre.

Decimosexto, In Sess. 23. cap. 11. Minores Ordines ijs, qui saltem Latinam linguam intelligant, per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferantur. Hi verò non nisi post annum à susceptione postremi gradus minorum Ordinum ad sacros Ordines promoveantur, nisi necessitas, aut vtilitas Ecclesie iudicio Episcopi aliud exposcat.

Decimoseptimo, In eadem Sess. cap. 12. Nullus etiam Regularis ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus ante vigesimum quintum etatis suæ annum promoveatur: Regularis quoque nec in minori etate ordinatur, priuilegijs quibuscumque, quo ad hoc exclusis.

Decimo octauo, In eadem Sess. cap. 13. & 14. Promoti ad Subdiaconatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorum gradum, nisi aliud Episcopo vi-

deatur, ascendere non permittantur. Sciendum est, Cardinales Cōgregationis interpretes Concilij Tridentini declarasse: Si in aliquo conuentu sit necessitas ministrorum, quæ Patrum consilio iudicetur idonea causa ad hoc, vt aliter fiat, eam ad ordinaturum Episcopum esse referendam, cuius erit iudicare, sit nec ne idonea, & iusta causa.

Decimonono, In Sess. 23. cap. 12. Sine diligenti Episcopi examine Regulares non ordinentur, priuilegijs quibuscumque quoad hoc penitus exclusis.

Vigesimo, In eadem Sess. cap. 13. Duo sacri Ordines eodem die etiam Regularibus non conferantur, priuilegijs, atque indultis quibuscumque concessis non obstantibus.

Vigesimoprimum, In eadem Sess. & cap. Subdiaconi, & Diaconi sciunt maxime decere, si saltem omnibus Dominicis, & solemnibus, cum altari ministrauerint, sacram communionem per ceperint.

Vigesimosecundo, In eadem Sess. ca. 15. Sine probatione Episcopi nullus etiā Regularis possit confessiones secularium etiam Sacerdotum audire.

Vigesimotertio, In eadem Sess. cap. 17. Sacri aliarum ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exerceantur. Sciendum est, hoc ideo esse constitutum, quia in quibusdam secularium Ecclesijs, & in aliquibus Religiosorum Conuentibus, sacris vestibus induti solemniter epistolam cātare per mittebantur, qui nondū erant Subdiaconi creati. Vnde post Concilium Tridentinum, aliqui Ordines constituisse perhibentur, vt in Conuentibus, in quibus Religiosorum numerus sufficit ad sacri altaris ministeria, etiam minima, ab Ordinatis ministris, quoad fieri possit, fiant, & vt nullus deinceps solemniter tanquam Subdiaconus epistolam canere permittatur, qui ad eum Ordinem nondum ascenderit.

Vigesimoquarto, In Sess. 24. De reformat. cap. 2. Synodi Diocæsanæ quotannis celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias cessante exemptione interesse deberent, nec Capitulis generalibus subdantur, accedere teneantur. Ratione tamen parochialium, aut aliarum secularium Ecclesiarum, etiam annexarum debeant hi, qui illarum curam gerunt, quicunque illi sint, Synodo interesse.

Vigesimoquinto, In eadem Sess. De reformat. cap. 18. Examinatores eligendorum etiam ad Beneficia, possint esse etiam Regulares ex Ordine Mendicantium, inuentiq; ad sancta Dei Euangelia, fideliter se munus executuros. Et caueant, ne quicquam occasione huius examinis, nec ante, nec post accipiant, alioqui Simonie vitium incurrant. Et de his omnibus in Synodo Proninciali, si opus fuerit, rationem reddere teneantur.

Vigesimosexto, In Sess. vlt. De Regularibus. cap. 1. Omnes Regulares, tam viri, quam mulieres, ad Regulam, quā professæ sunt, præscriptam, vitam instituant, & componant: & quæ ad communem vitam, victum, & vestitum seruanda pertineant, fideliter obseruent: Omnisq; cura, & diligentia à Superioribus adhibeatur, tam in Capitulis Generalibus, quam in eorum visitationibus, quas suis temporibus facere non præmittant, vt ab illis non recedatur.

Vigesimo septimo, In eadem Sess. De Regularibus cap. 2. Nemini Regularium tam virorum, quam mulierum, liceat bona mobilia, vel immobilia cuiuscunque qualitatis fuerint, etiam quouis modo ab eis acquisita, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus, possidere, vel tenere, sed statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur.

Vigesimo octauo, In eadem Sess. & cap. Non liceat

Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad vsufructum, vel vsu, administrationem, vel commendam. Mobilium vero vsu ita permittant, vt eorum suppellex statui paupertatis conueniat, nihilque superflui in ea sit. Nihil etiam quod sit necessarium eis, denegetur. Quod si quis aliter quicquam tenere deprehensus, aut conuictus fuerit, is biennio actiua voce, & passiuia priuatus sit: atque etiam iuxta sue Regule, & Ordinis constitutiones puniatur.

Vigefimononò, In eadem Sess. De regularibus cap. 3. In Monasterijs, & Domibus, tam virorum, quam mulierum bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus, is tantum numerus constituatur, ac in posterum conseruetur, qui vel ex redditibus proprijs Monasteriorum, vel ex conseruetis elemosynis commodè possit sustentari.

Trigefimò, Ibidem, De cetero similia loca non eligantur; sine Episcopi, in cuius diocesi construenda sunt, licentia prius obtenta.

Trigefimoprímò, In eadem Sess. De Regularib. cap. 4. Nullus Regularis, sine sui Superioris licentia praedicationis, lectionis, aut cuiusvis pij operis praetextu subiciat se obsequio alicuius Praelati, Principis, Vniuersitatis, & Communitatis, quod sit contra fecerit tanquam inobediens arbitrio Superioris puniatur.

Trigefimosecundò, Ibidem: Non liceat Regularibus à suis Communitatibus recedere, etiam praetextu, ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint. aliàs, qui sine praedicto mandato in scriptis obtento, repperit fuerit, ab Ordinarijs locorum puniatur, vt sui instituti defertor.

Trigefimotertiò, Ibidem: Qui studiorum causa, ad Vniuersitates mittuntur, in Communitatibus tantum habitent: alioquin ab Ordinarijs contra eos procedatur.

Trigefimoquartò, in Sess. ult. De Regular. cap. 5. Episcopi in omnibus Monasterijs sibi subiectis ordinariam, in alijs vero Sedis Apostolicae auctoritate, clausuram Sanctimonialium, vbi violata fuerit, diligenter restituant: & vbi iniuolata est conseruari maxime procurant.

Trigefimoquintò, Ibidem: Nemini Sanctimonialium liceat post professionem exire à Monasterio, etiam ad breue tempus quocunque praetextu, nisi ex aliqua legitima causa ab Episcopo approbata.

Trigefimosexto, Ibidem: Ingredi intra septa Monasterij nemini liceat, cuiuscumque generis, aut conditionis, sexus, vel aetatis fuerit, sine Episcopi, vel Superioris licentia in scriptis obtenta, sub excommunicationis pena ipso facto, incurrèda.

Trigefimoseptimò, Ibidem: Monasteria Sanctimonialium extra mœnia vrbs, vel oppidi, curent Episcopi, & alij Superiores, si ita videbitur expedire, vt ad noua, vel antiqua Monasteria intra vrbes reducantur.

Trigefimooctauò, eadem Sess. De Regular. cap. 6. Electio Superiorum quorumcumque, & aliorum Officialium, ac Generalium, & Abbatissarum fiat per vota secreta: ita vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur.

Trigefimononò, Ibidem: In posterum non liceat, Prouinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoscunque titulares ad effectum electionis faciendæ constituere, aut voces, & suffragia absentium supplere. Sciendum tamen est Cardinales, Concilij Tridentini interpretes, de classe, Concilium non prohibere, quo minus locum habeat instituta, & decreta Religionis, in quibus datur facultas Superioribus absentibus, & legitimè impeditis, vt mittant ad Generale Conuentum, alium Religiosum, qui tanquam eorum procurator, suo loco, & nomine in electione, suffragium ferat, vt in Constitutionibus Minimorum habetur.

Quadragesimò, Eadem Sessio. cap. 7. Abbatissa, & Priorissa, & quocunque alio nomine Praefecta, vel Praeposita appellatur, eligatur non minor annis quadraginta, & qua octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperiatur in Monasterio, ex alio eiusdem Ordinis eligi possit. Si hoc etiam incommo- dum Superiori, qui electioni praestitit, videatur, ex his, quae in eodem Monasterio annuum trigessimum exceperint, & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiore consentiente, eligatur. Ibidem; Duobus Monasterijs nulla praeficiatur.

Quadragesimoprímò, Ibidem: Is, qui electioni praestitit, Episcopi, sine alius Superioris, clausura Monasterij non ingrediaur, sed ante Cancellorum fenestellam vota singulorum audiat, & excipiat.

Quadragesimosecundò, Eadem Sess. De Regularib. c. 9. Monasteria Sanctimonialium, Sanctae Sedis Apostolicae immediate subiecta, ab Episcopi gubernentur: qua vero à deputatis in Capitulis Geyer alibus, vel ab alijs Regularibus reguntur, sub eorum cura, & custodia retingantur.

Quadragesimotertiò, Eadem Sess. De Regular. cap. 10. Attendant diligenter Episcopi, & alij Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, vt in constitutionibus earum admoventur Sanctimonialia, vt saltem semel singulis mensibus confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant.

Quadragesimoquartò, Ibidem: Praeter ordinarij Confessorem, alius extraordinarius ab Episcopo, & alijs Superioribus bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium confessiones audire debeat.

Quadragesimoquintò, Ibidem: Sanctissimi Christi corpus intra Chorum, aut sepra Monasterij Monialium, & non in publica Ecclesia, conseruetur, non obstant quocunque indulto, aut privilegio.

Quadragesimosexto, Eadem Sess. De Regulari. ca. 11. In Monasterijs seu Domibus virorum, seu mulierum, quibus immixta cura animarum personarum secularium, praeter eas, quae sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia, personarum tam Regulares, quam seculares huiusmodi curam exercentes, subimmediate in his, quae ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius diocesi sunt sita. Excipit verò Concilium ibi quaedam Monasteria.

Quadragesimoseptimò, Eadem Sess. De Regular. c. 12. Censurae, & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata sed etià ab Ordinarijs promulgata, mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesijs publicentur atque seruentur.

Quadragesimooctauò, Ibidem: Dies festi, quos in diocesi sua Episcopus seruandos praeciperit, ab exemptis omnibus, etiam Regularibus seruentur.

Quadragesimononò, Eadem Sess. De Regular. c. 13. Controversias omnes de procedentis, qua per sepe cum scandalo oriuntur, inter Ecclesiasticas personas, tam seculares, quam Regulares, in processibus publicis, & in alijs similibus, Episcopus amota omni appellatione, & non obstantibus quibuscunque, componat.

Quinquagesimò, Ibidem: Exempli omnes tam Clerici seculares, quam Regulares, etiam Monachi ad publicas processiones vocari accedere compellantur; ijs tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò viuunt.

Quinquagesimoprímò, Eadem Sess. De Regularib. ca. 15. In quacunque Religione, tam virorum, quam mulierum professio non fiat ante sextum decimum annum expletum: nec qui minori tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur: alio-

tur: aliqui professio nullam obligationem inducat, ad quocunque effectum.

Quinquagesimo secundo, Ibidem: cap. 16. Nulla renunciatio, aut obligatio antea facta, etiam cum iuramento, vel in fauorem cuiuscunque, causa pie, valeat, nisi cum licentia Episcopi, siue Episcopi Vicarij fiat intra duos menses proximos, ante professionem: ac non aliam intelligatur effectum suum sortiri, nisi secuta professione.

Quinquagesimo tertio, Ibidem: Ante professionem nihil recipiatur de bonis Nouitij, etiam sponte oblatum à parentibus, vel propinquis, vel curatoribus, excepto victu, & vestitu Nouitij illius temporis, quo est in Probatione, sub pena anathematis danibus, & recipientibus:

Quinquagesimo quarto, Ibidem: Finito tempore Nouitiatu, Superiores, Nouitios, quos habiles inuenerint ad profectendum, admittant, aut eos à Monasterio eiciant: & ut abeuntibus ante professionem, omnia restituantur, quæ sua erant, Episcopus per cõsuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat. Notandum est, Cardinales Concilij Tridentini interpretes declarasse, hoc locum tantum habere in ijs Nouitijs, quos Superiores tempore Probationi elapso, habiles repperint. Nã in ijs, quos non inuenerint habiles, si ipem tamen probabilẽ dederint, habiles eos infra sex menses futuros, posse Superiores tempus differre.

Quinquagesimo quinto, Eadem Sessione, De Regularibus, cap. 17. Puella, quæ habitum Regularem suscipere voluerit, maior duodecim annis sit, non ante eum suscipiat.

Quinquagesimo sexto, Ibidem: Nec postea ipsa, vel alia professio emittat, priusquam explorauerit Episcopus, vel eo absente, vel impedito, eius Vicarius, aut aliquis eorũ sumptibus ab eis deputatus, Virginitatem diligenter, an coacta, an seducta sit, an sciat, quid agat.

Quinquagesimo septimo, Ibidem: Ne professionis tempus Episcopus ignoret, teneatur Presbiteria Monasterij eum ante mensẽ certiorẽ facere, aliam quandiu Episcopo videbitur ab officio suspensa sit.

Quinquagesimo octauo, Eadem Sess. De Regulari, c. 18. Eos, qui cogunt mulieres ad ingrediendum Monasterium, vel ad suscipiendum habitum, vel ad emittendam professionem, & qui Sanctam Virginitatem, vel aliarum uoluntatem vel accipiendi vel voti emittendi, quocunque modo sine iusta causa impederit, sancta Synodus anathemati subijcit.

Quinquagesimo nono, Sess. vltima, De Regularibus c. 19. Quicunque Regularis pretendit se per vim, & metum ingressum esse in Religionem, aut ante etatem debitam professionem fuisse, aut quid simile, non audiatur, nisi intra quinquennium tantum à die professionis: & tunc non aliter, nisi causas, quas per etenderit deduxerit coram Superiori suo, & Ordinario. Quod si ante sponte habitum dimiserit, nullatenus ad allegandum quicunque causam admittatur, & tanquam apostata puniatur.

Sexagesimo, Eadem Sess. De Reformat. cap. 3. Præmissis excommunicationis gladius, verus sit Ecclesiasticæ disciplinae, obriat tamen magna que circumspectione adhibita exercendus est, cum experientia doceat, eam si temerè, aut leuibus ex causis, & rebus incutiatur, magis contemni, quàm formidari, & perniciem potius parare, quàm salutem.

Sexagesimo primo, Eadem Sess. De Reform. ca. 4. In Ecclesijs, ubi magnus Missarum numerus reperitur, possint Generales Ordinum in suis Capitulis Generalibus statuere circa hoc, quicquid magis expedire videbitur. Scindum est, Cardinales Congregationis declarasse

hanc facultatem concessam Episcopis, & Generalibus Ordinum Præfectis, locum habere tantum in Missis ante Concilium Tridentinum promissis.

Sexagesimo secundo, Eadem Sess. De Reformat. cap. 11. Locationes rerum Ecclesiasticarum, si anticipatis solutionibus fiant, nullatenus in præiudicium successorum valida intelligantur, quocunque indulto, aut priuilegio non obstante.

Sexagesimo tertio, Eadem Sess. De Reformat. cap. 13. Quibuscumque in locis iam ante annos quadraginta, quarta, quæ funeralium dicitur, Cathedrali, aut Parochiali Ecclesie solua esse persoluta, ac postea fuerit ex quocunque priuilegio Monasterijs concessa, posthac integro iure, & eadem de portione, qua ante solebat, eisdem Ecclesie persoluantur, non obstantibus quibuscumque priuilegijs, etiam Mari Magnò nuncupatis.

Sexagesimo quarto, Eadem Sessione, De Regularibus, ca. 22. Si qui Regulares, iam viri, quàm mulieres sunt, qui sub arctiori regula, vel statutu viuunt, excepta facultate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum instituto, & obseruantia, sancta Synodus amouere non intendit. Ex quibus verbis colligitur, Minimòs, Cappucinos, Carthusienses, & quoslibet alios Religiosos, qui ratione suæ Regulae, Instituti, & Constitutionum arctiori vitæ genere obstringuntur, id seruare debere.

Sexagesimo quinto, Ibidem sancta Synodus desiderat, ut omnia, & singula supradicta, quamprimum executioni demandentur: & præcipit omnibus Episcopis, in Monasterijs sibi subiectis, & in omnibus alijs, ipsis in Superioribus decretis specialiter commissis, atque omnibus Abbatibus, & Generalibus, & alijs Superioribus Ordinum supradictorum, ut statim prædicta exequantur: & si quid executioni mandatum non sit, Episcoporum negligentiam Concilia Prouincialia suppleant, & coercerent. Regularium verò, Capitula Prouincialia, & Generalia, & in defectum Capitulorum Generalium, Concilia Prouincialia per deputationem aliquorum eiusdem Ordinis prouideant.

Caput XIX.

De Monachorum Institutis.

HActenus de Religiosorum Instituto generatim egimus: nunc de his, quæ sunt aliquorum Religionum propria, tractandum nobis est. Ac primo quidem loco, de ijs, quæ ad Monasticos ordines pertinent; mox de Canonicis Regularibus; deinde de Mendicantibus; Postremò de Militaribus Ordinibus differemus.

Primo queritur, Quinam propriè Monachi in iure Canonico accipi debeant? Respondeo, eos esse accipiendos, qui tribus votis adstricti, bona stabilia, non priuatim, sed communiter possidēt, & in vitæ solitariae studium, & vitam incumbūt. Quibus tria, quatuorũ attribuit ius ipsum Canonicum, Quietem, & Silentium, Orationem, Contemplationem, imò etiam laborem manuum, cap. De presentium, 16. quæstion. 1. Monachus autem græcè idem est, qui latine solitarius: sic enim olim græca voce Monachi dicebantur homines, à cæterorum, consortio seuncti, & remoti, qui professi quietem, tacitam, ac durissimam vitam in montibus, altibus, & speluncis degebāt, eamq;